

G1, Hranické panterky : OSK Olomouc „B“**89:17** (26:6, 24:4, 19:5, 20:2)

Body: Uvázlová 8 – TH 5/2, Augustinová 2-4/0, Grohmanová 2-2/0, Peřinová a Sprušanská 2, Blahutová 1-2/1, Bortlová 0-8/0, Chodilová 0-4/0, Benešová, Bundilová, Pazderová, Šťastná a Vychodilová. TH 25/3 = 12%. F- 21.

G2, Hranické panterky : OSK Olomouc „B“**60:28** (16:6, 12:5, 8:10, 24:7)

Body: Bortlová 8, Blahutová 5-5/1, Šťastná 5-4/1, Chodilová 4-8/4, Uvázlová 3-6/1, Pazderová 2, Peřinová 1-4/1, Vychodilová 0-2/0, Augustinová, Benešová, Bundilová, Grohmanová a Sprušanská. TH 29/8 = 28%. F- 21.

Dlouho leží inverzní deka nad krajem, dnes padla i na nás. Inverzní, tedy obrácený, či převrácený sled věcí dnes předvedly hráčky, na které se přeci jenom spoléhalo už více. Bez ohledu na body měly kapitánka Sába, Denis a Happy být za tahounky v obraně i útoku...což tak úplně nebyla pravda. Šikovnost a obvyklá zarputilost se čekala i od Peří, ta si však spletla představení a hrála Šípkovou Růženku. Naopak ty, které měly spíše vypomáhat, měly solidní úseky, z nichž šlo především vypíchnout poctivou obranu Mileny na jednu z klíčových soupeřek, dobírání volných hráček Chodí (komu asi patřily?) a superbojovnost Bony, i když trestné hody ještě nepadají. V tom však nebyla sama viz níže.

První zápas a zvláště první dvě čtvrtiny naše holky vysloveně prospaly a daly tak pěkný dárek Panterkám. Přitom stačilo relativně ne víc než to, co naopak poměrně úspěšně praktikovaly ve druhém utkání. Více a pozorněji si všímaly SVÉ hráčky a byly připravené a nachystané, když se začala rozbíhat. Bohužel, to v G1 nefungovalo ani náhodou. Většinou se naše hráčky v obraně stavěly přesně opačně za hráčkou, než jak má vypadat správné obranné postavení, tedy aby viděly svého útočníka a míč a reagovaly podle jejího pohybu. Nebo s hlavou v oblacích se rozbíhaly, až už logicky nemohly nikoho dosáhnout.

Prim v tom zezачátku hrála Bundi, ta to ovšem hlavně v G2 nahradila slušnou obranou. Bohužel pro nás ji napodobovala většina týmu, ovšem že to bude i Sába s Bárrou, se nečekalo. A vysvětlení, že „...když ji nestihá Sabina, tak ji nestihnu ani já.“ je na pováženou. Nakonec obě mají čas si to vyříkat ve třídě a přibrat k tomu i Deny, aby jí vysvětlily, že vztekáním míč ani nezíská, ani lépe nepřihraje. Velkou potíží pro nás stále bylo pravidlo o krocích. Není vina rozhodčích, že pískají, co je v pravidlech, totiž že míč musí opustit ruku dříve, než hráč zvedne pivotovou nohu, obvykle tu zadní. To je proto, aby hráč rozeběhnutím nezískával neoprávněnou výhodu. Takto jsme darovali míč Hranicím nejméně 15x v každém zápase. To se jim to pak hrálo!

Aktivita do koše a následné získané fauly a trestné hody jsou bezva a musíme v tom vytrvat. Ovšem co nedáváme, začíná být na pováženou. To už by pomalu trefil kdokoliv se zavázanýma očima. Je to věc soustředění a rovněž dodržování základních pravidel, co se učíme. Velice nepevně držíme míč v prstech, takže nám různě vyklouzává. Stále nechceme věřit, že na koš nelze míč pouze vrhnout jako koulí od ramene, nebo jak cowboy od pasu. Je to spojitý pohyb, který začíná od správného postavení od kolen („zadek dolů!“), a dokončuje ho odhod paží a nakonec zápěstí („zápěstí za míčem!“). Jinak je to pouze střelba na náhodu a můžeme dál kroutit hlavami, že „...to tam zase nespadlo.“